

LOLA GÖÇ YOLUNDA

Sonbahar tüm ihtişamıyla gelmiş, ağaçlar sarı, kırmızı, turuncu renklere bürünmüştü.

Leylekler, her yıl olduğu gibi bu yıl da göç hazırlığı içindeydi.

Bu Lola'nın ilk göçü olacaktı. Küçük Lola göç etmek istemiyor, nedenini de kimseye söylemiyordu.

Tüm leylekler yol boyunca ihtiyaçları olan enerjiyi kazanmak için bir şeyler atıştırıyor, Lola ise yuvasından onları izliyordu.

Lola zor günler geçiriyordu.
Sadece çok uzaklara gidileceğini duymuřtu.
Kanatlarının yorulacağını,
Yuvasını zleyeceęini, en yakın arkadaşından
ayrılacağını.

Yapayalnız kalacağını, dahası, yolunu şaşırıp
kaybolacağını düşünüyordu.

Bütün bunları düşündükçe
endişeleniyor içini bir korku
kaplıyordu.

Tavşan Tar, Lola'nın en
yakın arkadaşıydı.

Son zamanlarda Lola'nın
mutsuz olduğunu fark etmiş
onunla konuşmaya karar
vermişti.

Tavşan Tar:

— Neden üzgünsün, diye sordu.

Lola, arkadaşına aklından geçenleri bir bir anlattı.

Tar gülümseyerek:

— Bugüne kadar kaybolan bir leylek duymadım. Her leylek gideceği yönü iyi bilir. Ama beni özlemekte çok haklısın. Yerinde olsaydım ben de beni özlerdim, deyince gülustüler.

Tavşan Tar uçma taklidi yaparak:
— Kanatlarım olsaydı ben de sizinle gelirdim,
deyince Lola kahkahalarla güldü.

Tar:

— Sen merak etme dostum sık sık haberleşiriz, dedi ve onun için yaptığı çiçekli kolyeyi verdi.

— Beni özledikçe bu kolyeye bakar mutlu olursun, dedi.

Lola öyle mutlu oldu ki bir anda tüm korkuları yok olmuş, rahatlamıştı.

Tar'la vedalaşıp, yuvasına doğru uçarken:
— Zaten baharda geri döneceğim neden
göçün tadını çıkarmıyorum, dedi kendi
kendine.

Yeni yerler göreceğini...

Yeni bir yuva inşa edeceğini...

Yeni arkadaşlar edineceğini düşündükçe heyecanlanmaya başlamıştı.

Lola, o akşam göç yolu ve gidilecek yer hakkında merak ettiği her şeyi ailesiyle de konuştu.

Güneye doğru, sıcak bölgelere gidileceğini,
Tüm leyleklerle birlikte takım hâlinde
uçacağını, dinleneceğini, karnını doyuracağını
öğrendi.

Bu konuşma Lola'ya kendini iyi hissettirdi.

Tüm cesaretini topladı, artık göç etmeye
hazırdı.

Göç yolunda edindiği yeni arkadaşlarıyla birlikte uçmuş, dinlenmiş, karnını doyurmuştu.

Misafirperver dostlar bile edinmişti.

Mola verip dinlendikleri bir esnada, yavru bir ayı Lola'nın yanına gelerek:

— Benim inim kocaman. Kışı benim inimde uyuyarak geçirmek ister misiniz, diye sormuş, tüm leylekleri kış uykusu için inine davet etmişti.

Köstebek:

— Uzaklara gitmenize gerek yok, kışı tünelimde geçirebilirsiniz, demiş.

Sincap da kışı geçirmeleri için ağaç kovuğunu göstermişti.

Lola, bunları düşünürken kendi kendine gülümsedi.

Sonunda uzun bir yolculuğun ardından güneye varmışlardı.

şimdi de hep birlikte yuva kurma zamanıydı. Lola, ince dal parçalarını taşırken bir yandan leyleklere gülümsüyor, bir yandan da iekli kolyesine dokunarak, arkadaşını hatırlayıp mutlu oluyordu.

